

PROSTO O WYSTAWIE

TYTUŁ	Feta Geta
PREZENTOWANY ARTYSTA	Eugeniusz Get Stankiewicz
MIEJSCE	Muzeum Współczesne Wrocław
CZAS TRWANIA WYSTAWY	17.5 – 19.8.2025
KURATORKA	Magdalena Szafkowska

Czternaście lat temu zmarł Eugeniusz Get Stankiewicz, mając 69 lat. Był artystą i grafikiem, często porównywanym do malarza żyjącego na przełomie piętnastego i szesnastego wieku — Albrechta Dürera (czytaj to tak: albrecht direr). Eugeniusz jeszcze jako student wykonał grafikę z wizerunkiem nosorożca inspirowanego pracą Dürera. Zwierzę to często pojawiało się w jego twórczości.

Stankiewicz najbardziej lubił grafikę użytkową (czyli mającą zastosowanie w reklamie i przekazującej informacje). Jednocześnie starał się, aby nie różniła się ona niczym od sztuki.

W jego twórczości często pojawiały się prace, pełne zagadek, humoru i uszczypliwości. Były to obrazy ukazujące wydarzenia studenckie wydarzenia muzyczne – koncerty i zabawy. Nie przedstawiały dosłownie tematów, lecz były zestawem drobnych rysunków, zdjęć i gazet. Pojawiały się na nich zwierzęta, wymyślone przez siebie i barwne ptaki z długimi ogonami. Stankiewicz często przedstawiał też swoją twarz.

Jego wynalazkiem stała się słynna *Oszmiańska Szkoła Passe – Partout* (czytaj to tak: pas partu). Papierowa oprawa prac, wykonana techniką „wydzieranki”. Zazwyczaj taka ramka ma kształt odpowiadający pracy, z wycięciem w środku. Nakłada się ją na rysunek, który zyskuje obramowanie. Taką pracę z papierową ramką można dodatkowo włożyć w ramę drewnianą z szybą. Wtedy praca jest obramowana podwójnie, dając jeszcze bardziej elegancki efekt.

Artysta tworzył *Passe-Partout* z fragmentów własnych rysunków, zdjęć lub notatek. Łączył je, formując ozdobną oprawę, a niekiedy traktował ją jako odrębne dzieło sztuki – pozostawiając środek pusty. Czasem papierowa oprawa stworzona przez niego zmieniała kształt. Przestawała przypominać ramkę, gdy fragmenty „wydzieranki” wychodziły poza obszar prostokąta.

